

Algemeen
Surinaams Islamitisch Maandblad

DE WAARHEID
AL-HAQ

4e JAARGANG
No. 49
OKTOBER 1975

Opricht 16 okt. 1971

Oprichter en

Coördinerend Redakteur
MR. BASHARAT AHMAD ALI
Wilhelminastr. 1, tel. 74894
Paramaribo-P.O.B. 1759
Suriname

Rubriekeredacteuren

E.A. GHAFORERKHAN, A. MAHMOOD
MAULANA G.A. BASHIR, H.A.,
MAULANA AL-HADI B. JAGGOE,
J.M. DRAGMAN, M.A. GULZAR,
A. NATAPRAWIRA, AL-HADI
T. AHMAD ALI, MOH. S. SEWPERSAD,
A. ATAPELLAH

Techn./fotoredaktie

A. GHAFORERKHAN, M.A. KHUDABUX

Eindredaktie

A. MAHMOOD

Distributie en fin. adm.

MEVR. M. AHMADALI-MOH. AJOER
Vaste medewerkers

PROF. DR. H. ALI,
PROF. DR. M.H. KARAMAT ALI
DR. K. GHAFORERKHAN
IR. N. ATAPELLAH

Kopij en verantw. v/d inhoud

De auteurs c.q. schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen. Het redaktielid E.A. Ghaforkhan draagt de verantwoordelijkheid v.d. redactionele artikelen. De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

ABONNEMENTEN.

Prijs per jaar Sf. 10. —

Losse nummer Sf. 1. —

BANKEN

Sur. Bank, rek. nr. 11.18.730
A.B.N.; Vijzelstr. 68, Amsterdam - Ned.
Rek. No. 54.21.45.189

Verkrijgbaar

Boekhandels C.K.C. en Varekamp,
Imperial Store, Maagdenstraat 3
Sandra Store, Zw. hovenbrugstr. 152,
S.I.N., Nierkerkstraat. 87 II
Amsterdam-Nederland

Surinaamse Islamitische Uitgeverij
HET INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
Paramaribo-Suriname P.O.B. 1759

"Mohammad is niet de vader van een uwer mannen, maar de boodschapper van ALLAH en het ZEGEL der profeten"

H.
Qoraaan
33:40

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ ابًا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ
وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

INHOUD

	blz.
1. Proficiat: VIER JAAR "AL HAQ"	2
2. HET PARADIJS (Maulana dr. G.A. Bashir)	3
3. VORMEN VAN DE ISLAMITISCHE KREDIENST (A. Mahmood)	5
4. HET SOEFISME (A. Mahmood)	7
5. DE POSITIE VAN DE GODSDIENSTIGE HUWELIJKSVOL- TREKKING IN NEDERLAND (Abdoel S. Hoesenie)	10
6. KERNPUNTEN VAN DE ISLAM (Soedewo)	11
7. KORTE BERICHTEN EN COMMENTAREN	17
8. DE WEG NAAR HET WESTEN (uit: De Post)	20

PROFICIAT:**VIER JAAR "AL HAQ"**

Met de verschijning van AL HAQ no. 48 wordt het feit herdacht, dat het ALGEMEEN SURINAAMS ISLAMITISCH MAANDBLAD "AL HAQ" vier jaar geleden, om precies te zijn op 16 oktober 1971, werd opgericht.

De redactie en de vaste medewerkers verheugen zich erover dat zij wederom in staat bleken te zijn de levensduur van dit Islamitisch maandblad met nog een jaar te verlengen, waardoor thans het blik kan worden gericht op de VIJFDE JAARGANG, het jaar van het "lustrum".

Het is geen eenvoudig werk om deze periodiek naar genoegen van de lezer in stand te houden. Er is veel inzet en ijver nodig geweest zijdens de rubrieksredacteuren, de technici- en fotoredacteuren, de eindredacteur, de vaste medewerkers, aan wie vanuit deze plaats woorden van lof, waardering en dankbaarheid worden toegezwaaid.

In deze waardering en dankbaarheid worden ook betrokken de trouwe adverteerders en vooral de betalende abonneés en de donateurs, van wie de financiering van dit unieke medium voor een belangrijk deel afhankelijk is, terwijl ook veel dank is verschuldigd aan het Reproductie Centrum Paramaribo, alwaar AL HAQ de laatste 4 jaar werd gedrukt.

In de achter ons liggende periode heeft AL HAQ, ondanks de slechte financiële toestand, toch nog kans gezien enige vooruitgang te boeken in de vorm van verbeterde nieuwsverzorging over Islamitische activiteiten uit verschillende Islamitische landen en de verzorging van populaire c.q. kwalitatief hoogaangeschreven en beschouwende artikelen over de leer van de Islam van de hand van gezaghebbende auteurs.

De oorzaak van de slechte financiële toestand is voornamelijk te wijten aan de vele abonne's die niet of niet tijdig hun abonnementsgeld betalen. Vaak zijn de abonne's niet meer te achterhalen, omdat zij bij verhuizing of vertrek naar het buitenland geen adreswijziging aan de administratie doorgeven.

Het gevolg hiervan is dat geen UITBREIDING van het aantal bladzijden, waaraan grote behoefte bestaat, noch VERLAGING van de prijzen kan worden doorgevoerd, hetgeen sterk stagnerend werkt op de verdere ontwikkeling van dit maandblad.

Desondanks is besloten de Al Haq-prijzen NIET te VERHOGEN in de hoop dat de desbetreffende abonne's uit de bovenstaande uiteenzetting voldoende inspiratie zullen putten om de WAARHEID = AL HAQ te helpen dienen c.q. de in standhouding daarvan in ieder geval niet in gedrang te doen brengen.

Om Al Haq te laten voortbestaan is thans noodzakelijk gebleken de algehele verzorging, ook de druk-werkzaamheden, geheel in handen te stellen van HET INSTITUUT VOOR ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES (I.V.I.S.E.P.)

Vertrouwende op een goede en voortvarende toekomst, wordt ALLAH's rijkste zegen afgesmeekt voor al onze redacteuren, medewerkers, adverteerders, lezers en anderen van wie AL HAQ in de afgelopen VIER JAAR positieve en konstruktieve bijdrage heeft mogen ondervinden, amien!

Paramaribo, 16 oktober 1975

De Oprichter en Coördinerend
Redakteur van "AL HAQ",

MR. B. AHMAD ALI

HET PARADIJS

(door Maulana Dr. G.A. BASHIR)

Het begrip "PARADIJS" kunnen wij niet van het begrip "HEL" los - denken. Beide begrippen zijn onverbrekkelijk in ons denken met elkaar verbonden, zodat wij ons geen "Paradijs" kunnen voorstellen zonder "Hel" en evenmin de "Hel" zonder "Paradijs".

Misschien is dit om ons te leren, dat wij zonder kwellingen van "Hel" geen "Paradijs" kunnen binnen - gaan.

Daarom zegt de Heilige Qoran:

"Ieder van u zal de Hel ondergaan".

De Godvruchtigen ervaren de kwellingen der "Hel" reeds op aarde, omdat zij bewust door het leven gaan. Zij voelen in hun innerlijk een drang en verlangen naar God, die ons allen geschapen heeft. Maar de weg, die naar Hem leidt, is een moeilijke weg. Zolang zij het doel van hun leven niet hebben bereikt, vinden zij zich als het ware in een "Hel".

Zij zoeken hun geliefde en vinden geen rust, totdat de stem komt:

"Hier ben Ik, kom tot Mij".

De mens wordt dan vervuld met het Goddelijke Licht, waardoor hij de weg vindt tot zijn eeuwige "Geliefde".

In de H.Qoran wordt gezegd:

"Zij, die naar ons streven, leiden wij in Onze Padon".

Tegen de Profeet Mohammed werd gezegd:

"Vond Hij u niet zoekende en leidde Hij u?"

Maar de Godloochenaars zullen de 'Hel' in het hiernamaals ervaren. Hier op aarde leven zij niet bewust en zodoende voelen zij geen drang om naar God te verlangen en zij doen dan ook geen poging om zich met Hem te verenigen.

Wij lezen in de Heilige Qoran:

"Zij, die hun Godsdienst tot tijdverdrijf en tot vermaak namen en zij die bedrogen werden, derhalve, hoden verlaten Wij hen, zoals zij de ontmoeting van dezen hunnen dag veronachtzaamd hebben en daar zij Onze mededelingen geloochend hebben". (7:51)

LEVEN NA DE DOOD

Iedere Godsdienst spreekt over een leven na de dood. De Godvruchtigen zullen dan na de dood de beloning voor de goede daden ontvangen en de zondaren de straf.

Er bestaan wel verschillen in de bijzonderheden hoe dit alles zou gebeuren. Sommige Godsdiensten beschouwen de wereld als een oord van beloning en straf. De goeden komen terug na de dood en krijgen een beter aardse bestaan en de anderen ondergaan allerlei ellende en moeilijkheden.

Maar uiteindelijk bereikt men toch een toestand waar men in volkomen vrede en rust leeft.

Anderen weer verkondigen, dat na de dood de goeden een Paradijs binnengaan, maar de zondaren de eeuwige dood tegemoet gaan.

De Islam zegt, dat de bestemming van ieder mens de Hemel is, maar zij, die zich niet waardig hebben gemaakt om deze toestand te bereiken, moeten een bepaalde ontwikkelingsproces doorlopen. En daarna zullen zij evenals de anderen in het Paradijs worden binnengelaten.

Eeuwige verdoemenis of eeuwige dood bestaat niet.

ENKELE BEZWAREN

Voordat wij verder gaan, willen wij hier enkele tegenwerpingen van de kant der ongelovigen uit de weg ruimen.

1. De conceptie Hel en Hemel is evenals het geloof in een Opperwezen een denkbeeld van het menselijke brein.

De mens wil niet graag, dat voor eeuwig van het toneel verdwijnt, daarom gelooft hij in een volgend leven. Men ondervindt tegenslagen en moeilijkheden in het leven op aarde. Men wil getroost worden en denkt daarom aan een ander leven, waar men geen moeilijkheden zou ondergaan.

Men is arm en leeft onder erbarmelijke omstandigheden. Men komt in opstand tegen de overheid en tegen de samenleving. Om nu deze opstand tegen te gaan, wordt hem geleerd: tevreden te zijn met zijn en hij wordt gehaast met de belofte op een beter leven in het hiernamaals als beloning voor zijn aardse moeilijkheden. Zodoende dient het geloof als een middel tot het bewaren van rust en vrede en niet als zelfstandige levensbeschouwing.

Maar hoe nuttig dit geloof ook moge zijn, wij kunnen het wegens zijn nuttigheid niet als juist aanvaarden.

Antwoord:

1. Het is niet juist, dat de mens niet voor eeuwig de dood zou willen

ingaan en daarom een leven na de dood zou hebben uitgedacht. Want zonder kennis van buiten af zou de mens niet in staat zijn geweest u in het leven na de dood te doen geloven.

In de loop der geschiedenis zien wij, dat de mensheid telkens weer het geloof in het hiernamaals verwierp en niet wilde geloven in een voortbestaan.

Het waren de Profeten en Boodschappers van God, die de mensheid het geloof opnieuw gaven, dat dit leven op aarde geer einde betekende voor de mens.

In de Qoran lezen wij hierover als volgt

"De ongelovigen zeggen: 'Zullen wij wanneer wij en onze voorvaders tot stof zijn vergaan, werkelijk worden opgewekt?'

Dit werd ons en onze voorvaders reeds beloofd; dit is niets anders dan 'tabelen der ouden'." (27:68,69)

"Zij (de ongelovigen) zeggen: 'Zullen wij werkelijk in onze vroegere staat worden hersteld, zelfs al zijn wij vergane beenderen geworden?'"

(79:11,12).

Dergelijke tegenwerpingen zijn op verschillende plaatsen in de Qoran weergegeven. Wij hebben er enkelen van als voorbeeld aangehaald om aan te tonen, dat het geloof in het hiernamaals geen uitvloeisel is van de wens en het verlangen van de mens om te blijven leven. Anders moest de mens reeds verheugd zijn om de boodschap van een Profeet te aanvaarden, die precies datgene verkondigde, wat men graag wilde.

Het komt ons onlogisch voor om te denken, dat de mens wegens de moeilijkheden des levens voor zich een ander leven afbeeldt en denkt, dat hij het in zijn denkbeeldig leven beter zou kunnen krijgen.

Want de mens immers heeft geen zekerheid omtrent zijn toekomstige leven of hij een beter bestaan zou kunnen krijgen. Hoe zou men dan troost kunnen vinden in de illusie, die men over het Paradijs maakt? Om de mens werkelijk zo ver te brengen, dat hij voor een ander wereld zijn moeilijkheden, pijnen en ellende zou kunnen vergeten, moet de mens zo beïnvloed zijn, dat hij volle zekerheid krijgt, dat er een betere wereld in het vooruitzicht is.

2. Mensen, die hun medemens er op attent maakten, dat wij ons streven niet geheel en al moeten richten op de tegenwoordige wereld, doch ook op het hiernamaals, waren de Profeten en Boodschap-

pers. Zij hadden er geen belang bij of de mensen in het hiernamaals geloofden of niet.

Hun streven om de mensheid op een hoger peil van ontwikkeling te brengen was belangeloos en was niets anders dan voor het welzijn van de samenleving en voor de vooruitgang van 's mensen ziel.

Zij stonden op om de mensen morele en geestelijke normen te leren. Zij geloofden niet in de formules:

'Het doel heiligt de middelen'

Voor deze mensen was liegen en bedriegen in elk opzicht afkeurenswaardig. Zij leerden ons niets dan de waarheid spreken. Hoe zouden zij dan in hun missie slagen, indien zij hun gehele systeem op leugen zouden baseren?

Indien men willens en wetend liegt en bedriegt, kan hij het vertrouwen van de mens niet winnen. Maar de volgelingen van ieder Profeet heeft hun gehele vertrouwen in de Boodschappers van God gelegd.

Maar de Boodschappers van God plantten een dusdanig sterk geloof in de harten der mensen, waardoor bergen konden worden verzet.

De geschiedenis toont aan, dat de Profeten van God, de mensheid opnieuw het vertrouwen en geloof gaven, dat nodig was om deze ineenstorting te redden.

Want wanneer de mens moe wordt van dit leven en wanneer hij de moeilijkheden van dit wereldse leven niet meer verdragen kan, wordt hij radeloos. Men vraagt zich af tot welk doel en waarom men alle ellende van deze wereld moet verdragen. Waarom zou het niet beter zijn om ineens van de wereld te verdwijnen?

De Boodschappers van God komen juist op deze tijd en verkondigen de mensen, dat zij hun streven niet op deze wereld, doch op het hiernamaals moeten richten. Hierdoor krijgt het leven inhoud en diepte. De mens begint opnieuw te leven.

3. Wij zien, dat de Profeten en Boodschappers van God op verschillende tijden en in verschillende landen verschenen. Hoewel zij elkaar nooit ontmoetten en zelfs van elkaars bestaan niet bewust waren, hebben zij allen geloof in het hiernamaals gepredikt.

Wij zien, dat hun leer slechts in bijzonderheden met elkaar verschillen, doch niet in principes.

a: Deze universele erkenning van het leven na de dood, is een bewijs van de juistheid van dit geloof. Zij moesten deze zienswijze van een en dezelfde

bron hebben ontvangen. Anders zou het niet mogelijk zijn geweest dat zij op deze wijze over dit punt overeen konden zijn.

Dit kunnen wij ook niet aan het toeval schrijven, want toeval heeft geen universele karakter. Als er een of twee Profeten dit verkondigd zouden hebben en niet de anderen, dan kon men zeggen, dat deze wijzen iets uit zichzelf hadden bedacht, wat zij voor de mens nodig achtten

4. Wij zien, dat er in de diepste diepte van het hart van de mens het bewustzijn leeft, dat de mens niet alleen voor deze wereld is geschapen. De mens ervaart een heimwee naar het ongeziene. Vandaar, dat men geen rust vindt in de dingen dezer wereld; misschien wel voor een korte tijd, maar iedere tegenslag schudt de mens wakker en begint hij na te denken. Als men zover is, dan wordt hij onrustig. Niets van deze wereld kan zijn einddoel zijn.

De Qorqan zegt over de dingen dezer wereld als volgt:

"Weet, dat het wereldse leven alleen spel, vermaak, praalvertoon, pocherij onder elkander, wedijver in vermeerdering van rijkdommen en kinderen is, als de regen waardoor het plantenleven de kwekers verblijdt.

Dan droogt het op, gij ziet het geel worden en vergaan. En in het Hiernamaals is er een strenge straf en Allahs vergiffenis en Allahs welbe-

hagen. Het leven dezer wereld is niets dan een zaak van begoocheling. Wedijvert daarom om vergiffenis van uw Heer en voor het Paradijs".
(57:21)

D.w.z. dat de goederen van deze wereld geen object kunnen zijn, dat men na moet streven. Door de wereld en wereldse komt men altijd bedrogen uit, daarom moet men naar zijn eindbestemming zoeken en dat is het Paradijs.

Men verlangt niet naar het hiernamaals omdat men graag wil leven, dit omdat het de stem is van het hart.

Indien dit niet het geval zou zijn, dan zou mijn leven geen nut hebben voor mij. Ik zou niet weten waarvoor ik leef. Illusie kan mij ook niet helpen. Ik kan mij zelf niet bedriegen zoals de struisvogel dit doet. Als ik mij even van de besluimeringen dezer wereld weg denk, voel ik mij innerlijk verbonden met het hiernamaals en begin ik rust en vrede te vinden. Want dat is mijn 'heimaat' waarvoor ik heimwee draag. Dit zal iedereen ervaren, als men er tijd voor heeft.

De Islam zegt, dat men zijn Paradijs reeds hier op aarde kan beleven.

Dus hoeft men niet te wachten tot dat men dood is. Na de dood kan men niet terug komen en ons vertellen, dat hij Paradijs heeft verdiend.

Wat men ervaren kan, is geen illusie of fictie, dat is de werkelijkheid.

wordt vervolgd

VORMEN VAN DE ISLAMITISCHE EREDIENST

(door: A. Mahmood)

De vorm van de Islamitische eredienst vertoont de vooruitgang, die tijdens de menselijke evolutie in die vorm gebracht is, want de Islam geeft aan de natuur de voorkeur boven de kunst en leert ons bij het gebed Gods Immanentie in de natuur te zien.

De oproep van de moe-azzin tot het gebed voor zonsopgang, zijn oproep, als de zon in het zenith staat, zijn oproep bij zons-ondergang; de gebeden in de middag, in de vroege avond en te middernacht, zij allen doen de ziener begrijpen, dat de gelovigen terwijl zij God aanbidden, een openbaring van Hem (God) zoeken door de taal der Natuur.

In de H.Qoran staat: "Roep in de naam van Uw Heer, de allergenadigste, die door de bekwame pen van Zijn Natuur de mens heeft geleerd, wat hij niet wist, (H. Q. hoofdstuk 96). Dit betekent: "Die deze wereld als een manuscript heeft neergeven door Zijn pen der Natuur."

Zo gij het Heilige Boek wilt lezen, lees het in de Natuur.

Er zijn verschillende soerah's (hoofdstukken, die deze gedachte bevatten). Gelijk in de H.Qoran wordt gezegd: "Door de nacht, die alles in het duister hult, door de dag, als alles helder wordt, door dat, waaruit het mannelijk en vrouwelijk aanzicht voortkwam, is waarlijk ieders bestemming verschillend."

Lees in het manuscript der Natuur, dat

verscheidenheid natuurlijk is; het verduisteren en het doen schijnen van het licht in de natuur, het verschil tussen mannelijk en vrouwelijk, doen ons zien, dat onze oogmerken verschillend moeten zijn.

De wetten van reinheid worden streng nageleefd in de Islam; niemand mag een gebed opzenden zonder eerst de voorgeschreven afwassing verricht te hebben. Dit wordt de Moslim geleerd, als het voorbereiden tot zijn gebed.

De eredienst van de Islam omvat een universeel voorschrift van nederigheid-want de gewoonten, die in alle landen der wereld bestaan, om zich te buigen en ter aarde te werpen, zijn allen gewijd aan het ENE Wezen: ALLAH."

Hem alleen komt dat toe en niemand anders, De mens is het zelfzuchtigste wezen in de schepping en houdt zich voor God gesluierd, het "VOLMAAKTE ZELF" binnen in hem door de sluiers van zijn onvolmaakt

zelf, m.a.w. wat de mens veronderstelt dat het zijn ego is.

Naar de schoonheid van deze gewoonte om zich neder te buigen is, dat, wanneer hij staat voor God en zich buigt, zich ter aarde werpt voor Zijn Almachtig Wezen, hij door deze uiterste nederigheid met het hoogste punt van dat, wat hij veronderstelt dat zijn wezen is,

n.l. zijn hoofd de aarde raakt, waar zijn voeten staan; dat hij te enigertijd de donkere vlekken zal afwissen van zijn onware ego, en dat het licht der volmaaktheid langzamerhand zal doorbreken.

Dan eerst staat de mens van aangezicht tot aangezicht met God, het Goddelijke Ideaal, en eerst als het ego ten volle is vernietigd, blijft God bestaan: innerlijk en uiterlijk, op beide gebieden en niets bestaat dan HIJ:

" LA ILAWA ILLALLAH."

#####

HET SOEFISME

(vervolg)

(door: A. MAIMOED)

AFHANKELIJKHEID VAN GOD

Afhankelijkheid is de stof en onafhankelijkheid is de geest. De onafhankelijke geest wordt afhankelijk door manifestatie.

Als de EENE velen wordt, dan tracht ieder deel van de EENE, omdat het beperkt is, geholpen te worden door het andere deel, want ieder deel vindt zichzelf onvolmaakt. Daarom zijn wij, menselijke wezens, hoe rijk wij ook zijn aan schatten van Hemel en aarde, in werkelijkheid arm, omdat wij van anderen afhangen.

Het geestelijk inzicht maakt de mens bewust van dit feit en het materiele gezichtspunt maakt de mens blind, zodat hij meent, dat hij onafhankelijk kan zijn van en onverschillig voor zijn medemensen.

Trots, inbeelding en ijdelheid zijn de gevolgen van deze onwetendheid.

Er zijn ogenblikken, dat zelfs een koning afhankelijk is van een zeer onbetekenend iemand. Vaak heeft men de hulp nodig van iemand, ten opzichte van wie men altijd trots is geweest, en op wie men steeds met verachting heeft neergezien. Evenals mensen individueel van elkaar afhangen, zo zijn ook naties en rassen afhankelijk van elkaar. Gelijk geen mens kan zeggen:

"IK KAN WEL LEVEN ZONDER ANDERE MENSEN",

zo kan ook geen volk zeggen:

"WIJ KUNNEN GEGLUKKIG ZIJN, TERWIJL EEN ANDER VOLK ONGELUKKIG IS.

Maar een mens of een menigte mensen hangt het meest af van God, de Schepper, in wie wij allen verenigd zijn. Zij, die afhanke-

lijk zijn van de aardse dingen, zijn zonder twijfel afhankelijk van voorbijgaande dingen, en op de een of andere dag moeten zij die verliezen.

Daarom blijft er slechts een enkel iets over, waarvan wij afhangen en dat is God, die niet voorbijgaand is en die altijd is en altijd zal zijn.

"HIJ DIE ZICH AFHANKELIJK GEVOELT VAN GOD, ZAL NOOIT TELEURGESTELD ZIJN."

Ongetwijfeld is het zeer moeilijk, om zich afhankelijk te gevoelen van God. Voor de gemiddelde mens, die God noch kent, noch ooit ervaren heeft, die nooit enige kennis heeft gehad van een persoonlijkheid als God, maar die alleen in de moskee of tempel of kerk heeft gehoord, dat er een Wezen is in de Hemelen, dat God heet en die dat geloofd heeft, voor hem is het moeilijk om zich geheel afhankelijk van God te gevoelen.

Iemand kan hopen, dat er een God bestaat en dat hij door zich van Hem afhankelijk te gevoelen, zijn verlangens vervuld zal

zien; iemand kan zich voorstellen, dat er van iedereen, van dwazen en wijzen. een Wezen is, Dat de mensen God noemen, De dwaas kan niet overweg met de wijze, maar ook voor zo iemand is het moeilijk om maar de wijze met de dwaas evengoed, als zich geheel van God afhankelijk te gevoelen met de wijze. Voor hen heeft de H. Profeet gezegd:

"BINDT UW KAMPEL VAST EN VERTROUWT OP GOD"

De een stelt zich God voor, de ander verwezenlijkt Hem; er is een verschil tussen deze twee personen. Hij, die zich een voorstelling maakt van God, kan ho - pen, maar hij kan geen zekerheid hebben. Hij, die God binnen in voelt, hij staat van aangezicht tot aangezicht tegen over zijn Heer en zijn afhankelijk zijn van God berust op zekerheid.

DE VERHOUDING VAN DE MENS TOT GOD

De verhouding van de mens tot God kan vergeleken worden met de verhouding van de waterbel en de zee. De mens is geschapen door God, de mens is uit God, de mens is in God, gelijk de waterbel uit het water, van het water en in het water is.

Ze zijn gelijk en toch zo verschillend. De waterbel is niet de zee en ze kunnen niet met elkaar vergeleken worden.

Hoe kunnen aarde en hemel met elkaar vergeleken worden? Om dezelfde reden wordt de mens klein voor God, zoals de waterbel klein is in vergelijking met de Oceaan en toch is de waterbel niet gescheiden van de Oceaan, noch uit een ander element voortgekomen dan de Oceaan. Daarom is de Goddelijkheid in de mens, evenals zij in God is. De mens is niet Goddelijk.

Als het verborgen licht Goddelijk was dan zou ook de steen Goddelijk kunnen zijn, want de vonk van het vuur is verborgen in de rots. Al het leven is ongetwijfeld één en alle namen en vormen zijn van 't zelfde leven.

Maar dat deel van het leven, waaruit het licht voortkomt, zichzelf en dat wat erom heen is verlichtende en daardoor tot de kennis van eigen wezen gerakend is Goddelijk, want daarin is de vervulling van het doel der gehele schepping en iedere werkzaamheid is er op gericht om datzelfde doel in vervulling te brengen.

De wijzen verwezenlijken het Goddelijke Wezen, doordat zij de gedachte aan zichzelf verloren hebben, in Hem opgaan en in Hem worden opgelost en de "VREDE" genieten die zij kunnen putten uit het Goddelijke Leven, maar zij leven in de wereld ala iedereen, vol vriendelijkheid, zachtmoedigheid en bedachtzaamheid.

Slechts de niet-wijzen doen zich voor als wijs. En met het groter worden der wijsheid komt die schoonheid, die uit onschuld voortspruit, die de wijze tot vriend maakt

er van iedereen, van dwazen en wijzen.

De dwaas kan niet overweg met de wijze, maar de wijze met de dwaas evengoed, als met de wijze.

Hij kan, zo hij wil, dom en wijs zijn, maar de domme kan slechts zijn wat hij is.

DE GODDELIJKE- EN MENSELIJKE AARD

De Goddelijke aard wordt in Soefi-terminen achlaak-Allah genoemd. De mens denkt, spreekt en handelt naar gelang van de toonhoogte, waarop zijn ziel gestemd is. De hoogste toon, waarop hij gestemd kan worden, is de Goddelijke-noot en zodra de mens die toonhoogte bereikt heeft, begint hij deze uit te drukken in alles wat hij doet.

De ziel, die in harmonie is met God, voor wie alle dingen wegvallen en in wiens oger de belangrijkheid van alle nietige dingen, waaraan iedereen zulk een waarde hecht, verminderd is, die ziel begint de Goddelijke houding tot uiting te brengen in de vorm van tevredenheid.

Misschien denkt iemand: wat doet zulk een mens voor anderen; wat voor nut brengt hij zijn omgeving? Die mens is voor anderen en voor allen om hem heen een genezende kracht; hij is een invloed die zielen opheft- die zielen, die lijden onder de begrensdheid en de beperktheid der menselijke natuur. Want de menselijke aard is niet alleen nauw en beperkt, maar hij is ook dwaas en heerszuchtig.

De reden daarvan is, dat de aard van het leven bedwelmend is. De levensbedwelmig maakt de mensen dronken. En wat wil de dronkaard? Hij wil drinken; hij denkt aan niets anders dan drinken.

In dit leven bestaan er zovele bedwelmen - de dranken, die de mens drinkt z.a.: die liefde voor rijkdom, hartstocht, toorn, bezit (hebzucht); de mens is niet tevreden met het bezit van aardse goederen, hij wil ook hen bezitten, die hij beweert lief te hebben en hij bewijst daarmee dat hij tyranniek en dwaas is. Want in werkelijkheid bezit de mens de dingen dezer wereld niet, die hij bezit, maar zij bezitten hem, zij het rijkdom, of een vriend of een positie of rang.

De ziel met de Goddelijke levenshouding is daarom nuchter in vergelijking met de dronken mens van de wereld; en deze nuchtheid brengt hem die zuiverheid tot stand, welke "SOEFISME" wordt genoemd en door deze zuiverheid wordt God in zijn ziel als in een spiegel weerkaatst. De ziel, die God weerspiegelt, vreest niets, want hij is boven alle vrees; immers hij bezit

niets, en alle vrees is verbonden met de bezittingen, die de mens heeft.

Betekent dat, dat hij de wereld verlaat vriend, van een koning t.o.v. zijn die- en zijn leven gaat doorbrengen in de berg- naar. De Goddelijke houding omvat alle hopen? Geenszins. Al bezit hij de rijk- verhoudingen; zij is de uitdrukking van dom van de gehele wereld, al is hij koning, iedere vorm van liefde en als zij een bij- niets bindt hem, niets houdt hem vast, zondere uitdrukkingwijze heeft, dan is niets jaagt hem vrees aan, want alleen zijn dat slechts een bepaalde uitdrukking en ziel behoort hem toe, wat zijn eigendom is. dat is de Goddelijke.

En als zijn ziel zijn eigendom is, dan is Want in elke vorm van liefde en genegen- alles het zijne. heid is ergens het zelf verborgen, dat En zo is voor hem geen smart, noch lijden vraagt om waardering, om beantwoording, om meer, omdat hij niet langer gebonden is erkenning. Maar de Goddelijke levenshou- aan aardse, vergankelijke bezittingen en ding staat boven dit alles. Zij geeft alles en vraagt er op geen enkele wijze hij is vol "VREDE". of in geen enkele vorm iets voor terug en bewijst op deze wijze, hoe God werkt door de mens heen.

Het verschil tussen God en mens is, dat God alwetend is en de mens alleen zijn eigen aangelegenheden kent.

Daar God alwetend is, heeft Hij allen lief en stelt hij in allen belangen en zo is het ook met de God- bewuste ziel.-

De manier waarop God zich tot ons ver- houdt, is dus niet slechts zoals de hou- ding van de ouders tegenover hun kinderen, van een vriend tegenover de geliefde

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN :

#####

DE POSITIE VAN DE GODSDIENSTIGE HUWELIJKSVOLTREKKING IN NEDERLAND

(door: Abdoel Saied Hoesenie)

Huwelijk is de verbintenis tussen twee personen van verschillend geslacht, ge- grond op zede en wet met als doel een blij vende gemeenschap van alle omstandigheden.

Dit huwelijk vindt plaats door huwe- lijkssluiting, de overeenstemmende wils- verklaring van man en vrouw ten overstaan van de gemeenschap die vertegenwoordigd wordt door overheid of kerk.

In Suriname heeft een huwelijk niet steeds ten overstaan van een overheids - ambtenaar plaats - althans niet wanneer het betreft een islamitische of een hindoe huwelijk - omdat de huwelijksvoltrekker, respektievelijk de moulvi of de pandiet zijdens de overheid, voorzover benoemd en als zodanig optreedt in de hoedanigheid van "huwelijksbeambte", waardoor een rechtsgeldig huwelijk tot stand wordt ge- bracht.

Bij een islamitisch of een hindoe huwe- lijk is het dus niet noodzakelijk dat het eerst gesloten wordt voor een overheids- ambtenaar c.q. ambtenaar van de burger - lijke stand en pas daarna wordt ingeze- gend door een moulvi of pandit. In Suri- name is e.e.a. geregeld in de uit 1940 daterende "Huwelijksbesluiten Mohammeda- nen en Hindoes", in de volksmond popu-

lair als de zgn. AZIATISCHE HUWELIJKS WETGEVING.

In tegenstelling tot wat het geval is in Suriname, alweer betreffende een hin- doe of een islamitisch huwelijk, is het in Nederland slechts dan toegestaan een huwelijk 'kerkelijk' in te zegenen als er reeds een burgerlijk huwelijk heeft plaatsgevonden.

Art. 1:68 van het Ned. B.W. (oud B.W. art. 136) stelt dit overduidelijk.

De sanctie op overtreding van dit voor- schrift door de bedienaar van de gods- dienst staat in art. 449 van het Wetboek van Strafrecht van Nederland.

Lid 1 van dit artikel luidt als volgt:

"De bedienaar van de godsdienst, die voordat partijen hem hebben doen blij- ken dat hun huwelijk ten overstaan van de ambtenaar van de burgerlijke stand is voltrokken, enige godsdienstige plechtigheid daartoe betrekkelijk ver- richt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden"

Het tweede lid van dit zelfde artikel stelt zelfs hechtenis in het vooruitzicht ingeval van herhaling van de in art. 449 van het WvS vermelde overtreding.

Dobr de grote trek van Surinamers naar Nederland, de laatste tijd overwegend Hindostanen en Javanen, vinden er Nederland hoe langer hoe meer huwelijken plaats binnen deze groepen van voornamelijk moslims en hindoes.

Daarbij kunnen er verschillende situaties zich voordoen. Het kan voorkomen dat een huwelijk wordt voltrokken ten overstaan van de ambtenaar van de burgerlijk stand en daarna ook nog kerkelijk wordt ingezegend.

In dit geval hangt er geen vuiltje aan de lucht voorzover er geen huwelijksbeletselen zijn en aan de huwelijksvereisten zijn voldaan.

Anders wordt het als 'onwetenden' hun voorgenomen huwelijk laten sluiten door een moulvi of pandit zonder eerst voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te zijn verschenen. De bedienaar van een godsdienst, welke dan ook, heeft in Nederland niet de hoedanigheid van "huwelijksbeambte" die geldig een huwelijk naar burgerlijkrecht kan voltrekken.

Aldus komt er rechtens in het geheel geen huwelijk totstand en de vermeende rechtsgevolgen blijven dan ook uit, zonder dat partijen en zelfs de bedienaar dat beseffen.

Dit wordt voornamelijk in de hand gewerkt doordat de moulvi en de pandit, die te veel op de Surinaamse huwelijkswetgeving zijn ingesteld, in de mening verkeren dat in Nederland een gelijksoortige wet van kracht is. Die mening vindt haar oor-

zaak o.a. in de gedachte van vroegere overheersing van Nederland over Suriname en de meestal samenhangende overdracht van rechtsstelsel.

Ten dele hebben zij daarin natuurlijk gelijk, maar men moet in het oog houden dat voor de aziatische bevolkingsgroepen in Suriname een afzonderlijke Aziatische Huwelijkswetgeving geldt. Hierdoor verschilt dus het Surinaams huwelijksrecht, in zijn geheel beschouwd, heel wat van het Nederlandse.

In een bureaucratisch ingestelde staat als Nederland kunnen, in het geval dat een huwelijk slechts kerkelijk heeft plaats gevonden, de "echtgenoten" echter snel erachter komen, dat ze niet elkanders echtgenoten zijn, althans niet rechtens.

Maar nu komt de betrokken moulvi en de pandit echt in moeilijkheden. Zoals hierboven uiteengezet zijn de moulvis en de pandits, die zich schuldig maken aan het sluiten van het kerkelijk huwelijk zonder meer, STRAFBAAR.

Dit stuk dient dan ook te zijn een waarschuwing aan, enerzijds de vele moulvi's en pandits die zich thans in Nederland bevinden en anderzijds aan de toekomstige echtgenoten, die in ieder geval hun huwelijk 'kerkelijk' willen laten inzegenen, wat uiteraard van harte wordt toegejuicht.

AMSTERDAM-NEDERLAND
A.S. HOESENIE
(Rechtenstudent)

KERNPUNTEN VAN DE ISLAM

(door: Soedewo)

vervolg A.H. No. 47

MIDDELEN

Het is het bijzondere kenmerk van de Heilige Qur'an, dat hij naast het stellen van een ideaal ook de middelen geeft tot bereiking daarvan. Om eens een voorbeeld te noemen:

Het beginsel der menselijke eenheid, gelijkheid en broederschap wordt door alle godsdiensten verkondigd. Lezen wij in de Bijbel b.v. de woorden van Paulus: "En heeft uit eenen bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehele aardbodem te wonen" (Handelingen 17:26), in de H. Qur'an treffen wij hetzelfde aan in enigszins verschillende bewoordingen: "O, gij mensen, waarlijk, Wij hebben u leiden van een mannelijk en een vrouwelijk persoon geschapen en u lieden tot geslachten en volkeren gemaakt, opdat gij lieden elkaar zult kennen; waarlijk, de achtenswaardigste onder u lieden is bij God degen, die het meest op passend is voor zijn plicht (jegens God)" (49:13).

Wij zouden meer van deze zielverheffende en bezielende verzen uit de godsdienstboeken en geschriften der profeten en heiligen van andere godsdiensten kunnen aanhalen. Zulke woorden roepen inderdaan een verlangen in ons wakker naar een betere wereldorde. Zij scheppen

een fundamentele verandering in 's mensen geest. Maar zij wijzen er bepaald niet op, HOE die ten goede veranderde geestesgesteldheid in stand te houden en in de praktijk van het leven tot uitdrukking te brengen. Hierdoor bestaat er een tegenstrijdigheid en een anomalie tussen het gedrag der belijders van de godsdienst en de verheven idealen, die hij zijn aanhangers inprent.

Hoe tracht de islam deze diepe kloof tussen ideaal en werkelijkheid over te brengen? Hij doet dat door zijn belijders het juiste formalisme en de passende instelling te geven. Daardoor alleen kunnen zij de meest geschikte gelegenheid krijgen om hun verheven idealen van menselijke eenheid, gelijkheid en broederschap uit te drukken.

Men kan zoveel idealistische stelsels opbouwen als men wil en ideeën van gelijkheid van ras en de dienst van medemensen de aanhangers daarvan door herhaalde lering diep in het gemoed indrukken, maar de ervaring leert, dat waarheden, verkregen door de zuivere rede en door godsdiensten, die het juiste formalisme en de passende instellingen missen, niet het vuur ener levendige overtuiging aan gemeenschappen kunnen geven en evenmin een massale verbetering en wedergeboorte teweeg brengen, ook al worden zij gesteund door een machtig gezag.

De Islam schiept dus evenals alle andere godsdiensten de geschikte geestesgesteldheid in zijn belijders, door hun de hoofdzaken van de menselijke eenheid, gelijkheid en broederschap in te prenten; maar hij beseft ook, dat enkel vrome wensen en mooie praten niet genoeg zijn om de mens er toe te brengen van zijn eeuwenoude, aan zijn geslacht, zijn stam of volk gebonden kijk op het leven afstand te doen. Daarom vult hij deze leemte aan door instellingen, zoals bijv. de armenbelasting (zakat), het gezamenlijk gebed (in de bedehuizen, in de moskee, op het plein bij gelegenheid van de beide ID'S, Idul-Fitr en Idul-Adha en tenslotte de gezamenlijke gebeden ter gelegenheid van de bedevaart) en het vasten, al le die de Muslims in staat stellen doeltreffend in praktijk te bren-

gen en op aanschouwelijke wijze te leren, dat zij allen in waarheid kinderen zijn van een God.

MIDDELEN TOT DISCIPLINERING EN SUBLIME - RING

Zo stelt de Islam de veredeling van de in ieder mens aanwezige driften niet alleen tot doel van het menselijke bestaan hier op aarde, maar geeft ook de middelen aan de hand, waardoor men in staat wordt gesteld ze te disciplineren, te veredelen en te sublimeren tot verheven zedelijke eigenschappen en zo de spirituele toestand te bereiken

a: Tot dat doel tracht de H. Qur'an ons in de eerste plaats te doen beseffen, dat wij geen slaaven moeten zijn van onze driften, omdat het blindelings toegeven aan de driften de grootste hinderpaal vormt van onze vooruitgang naar hogere trappen van psychische ontwikkeling. Zo zegt hij bijv. op de ene plaats:

"En wat hem betreft, die in de tegenwoordigheid zijns Heeren vreest te staan en de ziel van de driften tegenhoudt, zijn verblijfplaats zal waarlijk het paradijs zijn" (79:40).

Hier wordt erop gewezen, dat het niet-slaafs-volgen van de begeerten of driften de hoofdbron is, waaruit een paradijs, zowel in dit leven als in het volgende, groeit (55:46).

Op een andere plaats lezen wij:

"Hebt gij hem gezien, die zijn HAWA (driften) tot zijn god noemt?" (25:43).

Hier wordt de aanbidding of het slaafs volgen van de driften veroordeeld als SJIRK, als de grootste aller zonden (31:13).

"Hij zal inderdaad voorspoedig zijn (FALAH) of succes bereiken, die haar (d.i. zijn ziel) reinigt en hij zal inderdaad verlied lijden, die haar bederft" (91:19,10).

b: In de tweede plaats tracht de H. Qur'an ons het besef bij te brengen, dat de driften gedisciplineerd kunnen worden, zowel negatief als positief. De negatieve disciplinering heeft tot resul-

taat;afwijking van het normale of verdorvenheid;de positieve disciplineren leidt tot beheersing, ritmiseren en sublimeren. In dit verband zegt de H.Qur'an ten duidelijkste :

"Voorzeker hebben Wij de mens in den besten vorm geschapen. Vervolgens doen Wij hem van het normale afwijken(of tot verdorvenheid vervallen), behalve, degenen, die Gods wetten volgen (d.w.z.hun driften positief disciplineren)en goede daden doen" (95 : 4, 5).

c: Beide mogelijkheden,t.w.de positieve en negatieve disciplineren der driften, gronden zich op het feit,dat de mens niet gedwongen is om zelfs Gods leiding te volgen (6:150); veel minder zou hij gedwongen kunnen zijn om zijn blinde drang te volgen. Beide mogelijkheden hebben tot gemeenschappelijke wortel het feit,dat de mens een wil heeft.

De mens kan door zijn wil zijn driften negatief zowel positief disciplineren. Dit feit wordt door de H. Qur'an ten volle erkend:

"Er is geen dwang in de godsdienst" (2:246).

"Waarlijk,Wij hebben hem de weg (der positieve disciplineren) gewezen;hij moge dankbaar of on-dankbaar zijn,d.w.z.die weg al dan niet volgen" (76:3).

"Hebben Wij hem niet twee ogen, een tong en twee lippen gegeven en hem de twee duidelijke wegen aangeduid?" (90:8, 10).

"De waarheid (aangaande de menselijke natuur en de positieve wijze van disciplineren) komt van ulieden Heer. Laat hem, die wil geloven; en laat hem, die niet wil geloven"(18:29).

"Inderdaad zijn er duidelijke bewijzen van uwer Heer tot ulieden gekomen; wie dus zien wil (de menselijke natuur en driften kent en de positieve disciplineren volgt),het is ten beste van zijn eigen ziel; en wie blind wil zijn (voor de waarheid betreffende de menselijke natuur en de positieve disciplineren der driften), het zal ten zijnen nadeel zijn" (6: 105).

N O R M E N

Welke conclusie kunnen wij uit deze verzen trekken ?

- 1: De mens heeft een wil.
- 2: De wil van de mens staat,evenals zijn verstand,in meerdere of mindere mate onder invloed van zijn driften.
- 3: Hoewel de menselijke wil aan de bevrediging der driften beantwoorden moet, wil dat niet zeggen,dat hij zich daardoor laat beheersen. Integendeel,hij kan zichzelf door zijn dwingen,zich naar bepaalde waarden of normen richten,m.a.w. door zich naar die waarden of normen te richten kan hij zijn driften in hun werkzaamheden beperken en beheersen. Deze waarden nu vormen in de godsdienst een onontbeerlijke schakel tussen de driften en hun bevrediging.

Om die rede geeft de H.Qur'an de Muslim niet alleen deze waarden , waarnaar hij zijn gedrag en leven heeft te richten,maar tracht hij hem ook het besef van waarheen bij te brengen. De H.Qur'an gaat nog een stap verder. Aangezien de juis te wijze van aanpassing aan het nieuwe bepaald wordt door de hoedanigheid van het waardebeseft en aangezien de kracht en de levendigheid of anderzins van dit waardebeseft op haar beurt ten nauwste samenhangen en bepaald worden door de kwaliteit van het discipline-rende en sublimerende kracht-centrum, dat in elk menselijk organisme aanwezig is,n.l.de ziel, tracht de Islam het zekere geestelijke en psychische inhouden te geven
Op de lagere trappen der psychische ontwikkeling komt het dus neer op:

- 1: De hoedanigheid der normen en
- 2: De hoedanigheid van het kracht-centrum, dat straks de wil tot positieve disciplineren en sublimeren bepaalt.

Wat de hoedanigheid der normen betreft,.....die normen aan een voorwaarde moeten voldoen n.l. dat zij niet in strijd moeten zijn met de menselijke natuur. Anders is de

kans groot, dat de mens zulke normen verwerpt, omdat zij onuitvoerbaar of tegennatuurlijk zijn. Uit deze stelling volgt vanzelfsprekend, dat slechts Hij in staat is die normen te geven. Die de diepste diepten der menselijke driften en ziel kent. Vandaar het Islamitische standpunt, dat alleen God ons de rechte weg naar ons levensdeel kan wijzen.

"WA'ALA L-LAAHI QASDOE S-SABI'ILI"

(En het berust op God den rechten weg te wijzen (16 : 9).

Maar U zult ook wel ingezien hebben dat de juiste wijze van driftbevrediging niet alleen bepaald wordt door de hoedanigheid der normen; ze wordt ook en in de eerste plaats bepaald door een kracht, die de mens dwingt de normen in acht te nemen bij de bevrediging van zijn driften; door een kracht dus, die een bepaalde richting geeft aan zijn wil en zijn verstand. Het is duidelijk, dat, ondanks wij een stelsel van driftbevrediging hebben, dat nog niet wil zeggen, dat wij dat stelsel volgen.

ARKANU L-ISLAM EN ARKANU L-IMAN

Om nu deze geschiktheid en bereidheid tot het volgen van het Islamitische levensstelsel in ons aan te kweken, zorgt de Islam er daarom voor, dat het in ieder mens aanwezige krachtcentrum, de ziel, ontwikkeld wordt. Dit geschiedt indirect door de z.g. ARKANU L-ISLAM of de zuilen van de Islam, z.a.; de geloofsbelijdenis, het gebed, het vasten, de zakat, de bedevaart, welke de noodzakelijke opzettelijke disciplinerende en ritmiserende oefeningen verschaffen, teneinde onze wil te sterken en onze driften binnen bepaalde grenzen te leiden; ze hebben tot doel de macht der driften, die het organisme naar de negatieve kant trekken, langzamerhand te verzwakken, zodanig dat zij tenslotte bevorderlijk zijn voor de ontwikkeling van het karakteristieke van de menselijke structuur, dat wij "ziel" noemen. De vaste gang van de dag, van de week, van de maand en van het jaar, die wij bij de behartiging van deze "zuilen" van de Islam hebben in acht te nemen, betekent een ritmisering van

de driften en daarmee is de voorwaarde tot beheersing en sublimering er van gegeven; op die wijze wordt de ziel tenslotte in staat gesteld de driften geheel te beheersen en haar werkzaamheid zo nodig geheel uit te schakelen.

In de tweede plaats geschiedt de ontwikkeling der ziel door de z.g. ARKANU L-IMAN of geloofsbeginselen, die de grondslagen vormen van het gehele gebouw van het Islamitische levensstelsel. Zij beogen de cultivering van de juiste motieven voor onze daden, want gelijk de Heilige Profeet gezegd zou hebben: "Goede daden zullen beoordeeld worden naar de motieven waaruit zij verricht zijn".

Voor dat doel stellen zij de Muslim tot taak zijn geloof zodanig te ontwikkelen, dat het een levendige overtuiging wordt. Zijn geloof aan het bestaan van God bijv. moet worden tot een levendige overtuiging van het bestaan van God; omdat deze overtuiging het hoogste motief vormt tot het verrichten van goede daden. Het geloof in God legt hem verder de verplichting op "zich te doortrekken van Gods attributen" of wat de H.Qur'an noemt SIBGHATU- L-LAAH, d.i. "Gods doop" (2 : 138), teneinde de gewenste affiniteit of verwantschap tussen de menselijke ziel en het Goddelijke Wezen te verkrijgen en zo de gemeenschap en de "ontmoeting met God" te verwezenlijken. Op die wijze geven beide; de beginselen van de daad en die des geloofs, geestelijke en psychische inhouden aan de menselijke ziel en tracht de Islam het dierlijke karakter der driften op de achtergrond te dringen en ze tot psychische energie te sublimeren.

Slechts op die wijze kan de mens, volgens de H.Qur'an, het doel van zijn bestaan, n.l. het een-zijn met God in dit aardse leven, bereiken.

"Zo staat de Muslim, terwijl hij zijn blik gericht houdt op het ideaal - het een-zijn met God -, op beide benen op de aarde en is er voor hem geen algehele scheiding van de werkelijkheid van het dagelijks leven, welke scheiding het organische geheel van het leven zou verbrijzelen tot pijnlijke tegenstellingen. Het ideaal streeft er steeds naar, de werkelijkheid onder

zijn heerschappij te brengen, het tenslotte in zich op te nemen en te verlichten. Dat is de Islamitische cultuur, een cultuur van het idealisme gepaard met een realistisch blik.

De Islam erkent dus het contact van het ideaal met de werkelijkheid, van de zieleontwikkeling binnen met de stoffelijke wereld buiten en regelt dat contact op zodanige wijze, dat men het ideaal bereikt, zonder de werkelijkheid te ontvluchten.

Het is duidelijk, dat de Islamitische leer zich niet bepaald tot religieuze voorschriften alleen, maar dat zij ook het ganse praktische leven van individu, gemeenschap en natie regelt. De Islam is een praktische levensregel voor iedereen, een doelmatige zedewet, die alle betrekkingen van het persoonlijke, het sociale en het staatkundige leven behartigt. Het streven van een Muslim om door Goddelijke inspiratie tot volmaaktheid te komen, belet hem niet zijn dagelijkse verplichtingen te vervullen. Integendeel, dit wordt juist verlicht en beheerst door het eerste. Er is dus geen scheiding tussen aardse godsdienstig leven."

"ALLAAHU NURUS-SAMAAWAATI WAL-
ARD; MASALUNURIHI KAMASKUTI FI-
HA MISHBAHU ALMISBAHU FIZUDJA -
DJATIN; AZZUDJADJATU KALANNAHU
KAUKABUN DURRIJJUJZJUQADO MIN-
SJADJARATINM-MUBARAKATIN ZAITU-
NATIN LAA SARQIJATIN WALAGHAR -
BIJ-JATIN, JAKADU ZAITUHA JUDLI
'U WA LAW LAM TAMSASHUNARUN;
NUURUN 'ALAJ NURIN JAHDIJ-LAHU
LINURIHI MANJASJA'U, WAJADL-
RIBULLAAHU-L-AMSJALA LINNASI,
WALLAHU BIKULLI SJAI'IN 'ALIMUN"

*God is gever van het licht in de heme-
len en op de aarde; een gelijkenis van
Zijn licht is als een pilaar, waarop
een lamp is. De lamp is in een glas,
en het glas is als het ware een schit-
terende ster, aangestoken met een ge-
zegende olijfboom, die noch van het
Oosten noch van het Westen is, waarvan
de olie schier licht geeft, hoewel
geen vuur ze aanraakt - licht op licht-
God leidt tot Zijn Licht wie Hij wil
en God stelt de mensen gelijkenissen
voor en God is bekend met alle dingen
(24 : 35).*

KORTE BERICHTEN EN COMMENTAREN

DE EERSTE PREMIER VAN KASHMIR

KHAN ABDUL HAMID KHAN legde op 21 juni de eed af als de eerste Minister-President van AZAD KASHMIR, volgende op zijn verkiezing daartoe door de Wetgevende Macht bij een stemmenverhouding van 34-0.

Op 1 juli installeerde de President van deze jonge natie SARDAR MUHAMMAD IBRAHIM KHAN een vier-man tellend kabinet, bestaande uit Raja Mumtaz Husain Rathore, Chowdhry Sohbat Ali, Mian Ghulum Rasool en Ghulam Ahmad Reza. (Pak.Aff.1975 no.14).

DE DRIEHOEK VAN DE MOSLIMGEMEENSCHAP IN NIGERIA

De Islam wordt beoefend door de meerderheid van de Nigeriaanse bevolking en het is een deel geworden van hun sociaal en cultureel leven. De driehoeksverhouding wordt gevormd door een doctrine, een kultuur en een geschiedenis. De Nigeriaanse geleerden uit de 16de eeuw hadden de gewoonte om zich in het Arabisch uit te drukken. Ook de Nigeriaanse taal is beïnvloed door het Arabisch.

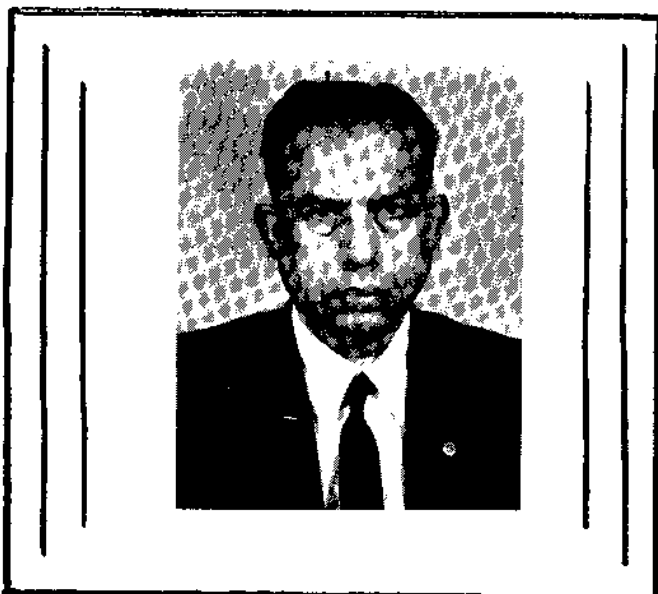
HADJ-PELGRIMS

Ongeveer 2 miljoen pelgrims uit de gehele wereld, inclusief Saoedi-Arabië volbrachten hadj dit jaar. Meer dan 27 radiostations en t.v. stations namen deel aan het overbrengen van de ooggetuige van deze grote godsdienstige bijeenkomst. Turkije is de lijstaanvoerder met 106.045 pelgrims, gevolgd door Egypte (89616), Yemen (75558), Indonesia (68872), Pakistan (66534), Irak (58983), Iran (57314), Nigeria (51675), Algerije (49028), Sudan (42083), Sirie (31584) en Libie (30715).

RAAD VAN ISLAMITISCHE OMROEPSTATIONS

Pakistan is gekozen tot de 6 leden tellende pas opgerichte RAAD VAN ISLAMITISCHE OMROEPSTATIONS, met als Directeur-Generaal Khālid Hamza van Saoedi-Arabië. Deze nieuwe Organisatie was opgericht tijdens de conferentie van de ministers van buitenlandse zaken van de Islamitische landen eind juli 1975. Het hoofdkwartier is gevestigd te Jeddah. (Pak.Aff.1975 no.15).

PRESIDENT VAN DE AHMADIYYA ANJUMAN ISHA'T ISLAM VAN FIJI BRACHT KORT BEZOEK AAN SURINAME

De heer Nabi Deen van de Ahmadiyya djamaat van Fiji bracht een kort bezoek aan Suriname. Hij logeerde bij de heer Hadji Jacob Mohammedjoeb. De heer Deen kwam naar Suriname na afloop van de zevende Ahmadiyya Covention die te Londen werd gehouden en waaraan hij ook actief deelnam. Tegenover de redactie van Al Haq verklaarde deze enthousiaste Islamprediker dat hij hier is gekomen om kennis te maken met de moslims van Suriname; om te zien op welke wijze de Islam hier wordt gepropageerd. Zijn bevindingen zijn dat er enorm veel overeenkomsten zijn met zijn land qua taal, cultuur en religie. Op de volgende afdelingen van de S.I.V. heeft hij drukbezochte lezingen gegeven: Land van Beekhuizen, Leysweg, Mottonshoop, Lions Club Centre (aangezien hijzelf lid is van deze Orde in zijn land), Pad van Wanica, Meerzorg, Nickerie, Paranaam, Naboewi aan de Wicherstraat en Vredenburg.

De heer Nabi Deen is voorts Pres.Dir. van Fiji's een van de grootste drukkerijen, hij is adviseur van de Raad van Omroepverenigingen in zijn land; voorzitter van de Schoolraad van de lagere scholen en is oud-president van de Lions Club in Fiji.

Fiji heeft 560.000 inwoners, waarvan 260.000 van Hindostaanse afkomst. Van deze hindostanen zijn 200.000 Hindoes en 60.000 moslims. De moslims kunnen onderverdeeld worden in 50.000 sunnieten en 10.000 Ahmadies. De laatstgenoemde behoort tot de Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam Fiji, in 1934 opgericht met het doel de gro-

te aanval op de Islam door de Ariya Samaaj tot staan te brengen. De sunnieten bleken toen niet in staat de Islam op bevredigende wijze te verdedigen. Reden waarom een deel van de Moslims zich van de in 1926 opgerichte FIJI MUSLIM LEAGUE afsplitste om naar analogie van de Ahmadiyya Beweging te Lahore niet alleen de verdaging van de Islam op zich te nemen, doch deze ook te verspreiden volgens zuivere leerstellingen van de Islam. Er kwamen o.a. maulana's uit Pakistan die op overtuigende wijze rust wisten te brengen onder de hindoes en moslims in Fiji. Zelfs werden de leden van Ariya Samaaj vragen en andere godsdienstige zaken voorgelegd, waarop zij tot op heden geen antwoord hebben weten te geven.

De gemeente van de heer Deen heeft inmiddels de beschikking over 3 moskeeën, 1 lagere school en 1 hoge school. De tablighwerkzaamheden van deze djamaat bestaan uit het opleiden in de Heilige Qoran, voorlichting via een kwartaalsgewijze uitgegeven Islamitisch blad, waarvan de heer Nabi Deen uitgever is, afzonderlijke publikaties, scholing in Urdu, Arabisch en Islamitische godsdienst. In tegenstelling tot Suriname kent Fiji de MILAAD en NABI als nationale feestdag. De Hindoes hebben Dewali als nationale feestdag.

De kwestie rondom de NON-MOSLIM DEKLARATION heeft geen invloed gehad op de Ahmadies en Sunnies en hun onderlinge verhoudingen in Fiji. De heer Deen vindt de terzake genoemde en inmiddels bekende beslissingen "onislamitische daden." Wel hebben de Verenigde Islamitische Verenigingen in FIJI een brief geschreven aan de Minister-President met de mededeling dat de moslimgemeenschap in Fiji vreedzaam wil leven. Wat Pakistan doet is hun zaak, aldus de heer Nabi Deen tegenover de redactie van AL HAQ en wenste tot slot aan alle moslims in Suriname een gezegend Id ul Fitr toe.

REPUBLIEK SURINAME

Op 25 november werd Suriname op grootsse wijze geproklameerd tot een onafhankelijk republiek. Op zondag 23 november jl. -de dag der bezinning- werden ter gelegenheid hiervan ook in vele moskeeën in Suriname speciale gebedsdiensten gehouden.

Wat de vrijheid van godsdienst en godsdienstuitoefening betreft, mogen ook de ongeveer 90.000 in de Republiek Suriname wonende moslims gerust zijn vanwege goede waarborgen in de Surinaamse grondwet.

INTERNATIONAL YAQEEEN VERMELDT:

-dat thans een tentoonstelling van Islamitische nieuwsbladen en tijdschriften uit de gehele wereld wordt voorbereid; het sekretariaat is te Jeddah gevestigd.

-dat de "Jamait ul Ulma" van Engeland in Birmingham een vergadering heeft belegd om parlementaire erkenning te vragen van het Islamitisch familierecht, een nieuw Islamitisch centrum in Preston en een Raad van Imaams.

-dat de aan de Verenigde Naties verbonden moslims recentelijk hebben besloten om in het Hoofdkwartier van dit wereldlichaam des vrijdags "namaaz" (gebed) te lezen.

-dat Saoedie-Arabie grootscheepse financiële steun heeft toegezegd aan Pakistan. De olie-minister van Saoedie-Arabie, de heer Ahmed Zaki Yemani zei in dit verband: "Wij zijn een moslim-land en wij maken ons zorgen over onze moslim-broeders in de gehele wereld, inclusief Pakistan".

-dat de hedendaagse omstandigheden in de wereld de moslimgemeenschap gebieden de nobele boodschap van de Islam te propageren. Dienovereenkomstig hebben de moslimstudenten van Nigeria besloten een Internationale Islamitische Seminar te houden.

De weg naar het westen

Uit: DE POST, 7 sept. 1975

DE VOLGENDE ZET OP HET SCHAAKBORD VAN DE RUSSISCHE MACHTSPOLITIEK IS NIET PORTUGAL OF EEN ANDER EUROPEES LAND. NEE: HET VOLGENDE SCHIJFJE IN DE "SALAMI-TAKTIEK" IS PAKISTAN. DAT LAND ZIT NU AL IN DE TANG: IN HET NOORDEN LIGT HET DOOR MOSKOU GEKONTROLEERDE AFGANISTAN, IN HET OOSTEN INDIA, ERVLIJAND NUMMER EEN.

HERMANN SCHAEFER, EEN REDAKTEUR VAN HET DUITSE WEEKBLAD "QUICK", GING MET DE PAKISTAANSE LEIDER ALI BHOETTO PRATEN OVER DE GEVAREN DIE ZIJN LAND BEDREIGEN. EN DAARMEE MOGELIJK DE WESTERSE WERELD.

"Indira Gandhi bechuldigt ons ervan dat wij de vrede op het Indische schiereiland in gevaar brengen..." Bhoetto strekt de rechterarm uit en wijst door het raam naar de achtduizend meter hoge toppen van het bergland van Kasjmir.

"Maar wie heeft Kasjmir bezet? India.

Wiv heeft vier Pakistaanse provincies over vallen? India. Wie heeft de Portugese kolonie Goa met geweld genomen, het Chinees-Indisch grensgeschied uitgelokt, Oost-Pakistan onder de voet gelopen? India.

Het was ook India dat pas nog Sikkim inpalmde en altijd al geprobeerde heeft om ons land te verbrokkelen en onze economie te ontredderen. Wij hebben nooit een ander land aangevallen, grenzen geschonden of vreemd grondgebied bezet. Het is duidelijk wie hier oorlog zoekt en wie de vrede wil handhaven. De recente gebeurtenissen in India spreken trouwens voor zichzelf: Indira heeft de democratie uitgevlakt, en voert haar land naar een onverbiddelijke diktatuur."

PEKING: VERTROUWEN WN VRIENDSCHAP.....

In de laatste twee jaar ging Bhoetto meermaals op bezoek in China. Zijn gezicht klaart op als we dat land ter sprake brengen.

"De betrekkingen tussen Islamabad (hoofdstad van Pakistan) en Peking steunen op vertrouwen en vriendschap. Onze samenwerking is in de eerste plaats gericht op het bewaren van de vrede in Zuid- en Midden-Azië."

Dat verklaart meteen de nieuwe strategie op het Indo-Aziatische kontinent: de as Peking-Islamabad moet een dam opwerpen tegen de opmars van de Sovjets naar de Indische Oceaan. Als de Russen er ooit in slagen om Pakistan in te palmen, dan beschikken ze meteen over een "corridor" naar de Indische Oceaan, waardoor ze de oliestroom uit de Perzische Golf kunnen afsnijden.....

BERGEN WEL, OLIE NIET.....

Ali Bhoetto schijnt niet graag te praten over de Russische dreiging.

Hij brengt het gesprek op zijn westelijke buur: Iran. En hier gaat het natuurlijk over petroleum. Hoe kan het ook anders: Allah heeft Pakistan dan wel de hoge bergen gegeven, maar de aardolie heeft hij vergeten.....

"Alle landen van de Derde Wereld die geen petroleum hebben zitten in een dubbele wurggreep," zucht Bhoetto. "Aan de ene kant de stijgende oliepijzen, aan de an-

dere kant de industrieproducten die bijna onbetaalbaar worden. Neem nu Pakistan: wij produceren katoen.

Dat is ons voornaamste export-artikel en de basis van onze industrie. Een slechte oogst, of een lichte daling van de katoenprijs op de wereldmarkt, volstaat om de hele economie in Pakistan te ontredderen. Dit jaar verloren we al achthonderd miljoen dollar (dertig miljard frank of fl. twee miljard) door een lichte prijsdaling van de katoen."

"Petroleum is natuurlijk erg belangrijk, maar katoen is evengoed broodnodig. Wat heb je aan een auto of een vliegtuig als je geen draad aan je lijf hebt? Wij hebben de olieproducerende landen altijd gestoemd om de eenheid van de Derde Wereld te bewaren. Nu is het hun beurt om ons te helpen!"

EEN RUSSISCH PAARD VAN TROJE.....

Bhoetto onderhoudt nauwe betrekkingen met Iran en Saoedi-Arabië.

De Perzische keizer en de Arabische koning pompen Pakistan dan ook vol petroleum-dollars. Niet alleen de economie profiteert daarvan, maar ook de godsdienst: in Islamabad bouwen de Arabieren de grootste moskee van de wereld.

De samenwerking met Iran berust vooral op een gemeenschappelijke verdedigingspolitiek zodat de as Peking-Islamabad eigenlijk doorloopt tot in Teheran.

Dat moet ook wel, want het Pakistaanse leger telt amper driehonderd duizend manschappen.

Zo'n mini-legertje heeft eigenlijk geen schijn van kans tegen het zware Russische oorlogsmateriaal.

Niet dat de Sovjets nu dadelijk Pakistan gaan binnenvallen, maar ze zijn toch al druk aan het werk achter de schermen. Ze timmeren aan een paard van Troje.

In het Westen van Pakistan leven de Beloetsjen, een nomadenvolk dat ook voorkomt in het Zuiden van Afghanistan en het Oosten van Iran. Heel wat van die stamhoofden dromen nog altijd van een eigen onafhankelijke staat: Beloetsjistan.

En het is juist die eeuweloze vrijheidsstrijd waar de Sovjets handig gebruik van maken: via Afghanistan leveren ze wapens aan de opstandige Beloetsjen. Intussen bouwen de Russen een ketting van militaire basissen dwars door Afghanistan naar de Pakistaanse grens. De bedoeling is duidelijk: als ze erin slagen om Pakistan in te palman, dan hebben ze meteen vrije doorgang over de Indische Oceaan, naar hun steunpunten langs de Rode Zee en het Suezkanaal. Wat betekent dat voor het Westen?

De voorposten van de Europese verdediging liggen niet meer in de Middellandse Zee of het Midden-Oosten, maar wel langs de as Peking-Islamabad-Teheran. Als die linie het begeeft, dan staat Rusland in een wip aan het Suezkanaal.

In een omsingelingsbeweging sluiten ze dan af: de Perzische Golf, de Rode Zee endarmee praktisch alle exportwegen van de olie. In de atlas van het wereldgebeuren zou dat een ramp zijn voor de Westerse wereld.